

Tekstil İşçisinin Sesi

TEKSTİL İŞÇİLERİ MÜCADELEYE!

Merhaba Tekstil işçisi arkadaş,

Tefeci gibi çalışan bankalara, kredi yahut kredi kartı borcumuzun olması yetmiyor gibi bir de bakkala, manava, ev sahibine borcumuz var. Bazen faturaları nasıl ödeyeceğimizi bilemiyoruz. Kendimizi bırakın, çocuklarımız hatta torunlarımız bile borç içinde... Yetmiyor, onca saat çalışıp, ailemizin yüzünü zar zor görürken, kuş kadar maaş alıyoruz ve gelirimiz giderimizi bir türlü karşılamıyor! Yasal hakkımız olan yıllık izin hakkımıza bile biz karar veremiyor, sigortamız aldığımız maaş üzerinden değil asgari ücret üzerinden yatıyor. Böylece de, "emekli olup artık rahat edeceğim" demenin dahi imkanı kalmı-

yor! Ancak tüm bunlar oluyorken, "biz bir aileyiz" ya da "biz aynı memleketin insanıyız" edebiyatı yapan patron, servetine servet katıyor. Başka sektörlerde olduğu gibi tekstil alanında da biz işçilerle patronlar arasında giderilmesi mümkün olmayan bir kavga olduğu su götürmez bir gerçektir. Onların daha fazla zengin olmalarının yolu, bizim daha uzun saatlerle, daha düşük ücretle, daha kötü koşullarda çalışmamızdan geçiyor.

Mücadele etmeliyiz! Elbette kolay olmayacak. Ancak unutmayalım ki biz direngen ve bilinçli olduğumuzda, patronların işi kolay değil. Umudumuzu bir an olsun yitirmeyelim! Örgütlenelim!

TALEPLERİMİZ

- **Düşük ücretlere, güvencesiz, sigortasız çalışmak istemiyoruz!**
 - **Sigortalı, güvenceli çalışmak hakkımız!**
- **Sigortalar asgariden değil ücretlerimiz üzerinden yatırılmalı!**
 - **Uzun çalışma saatlerine, karşılıksız fazla mesaiye hayır!**
- **Patronun istediği zaman değil, bizim istediğimiz zaman yıllık izin!**
- **Çalışma saatleri kısaltılmalı! Paydos saatini bilmek, fazla mesai ücretimizi almak istiyoruz!**
 - **Merdiven altında değil gün ışığında çalışmak istiyoruz!**
 - **Ücretsiz izin dayatmasına son!**
 - **Sendika hakkı, engellenemez!**

Çağlayan'daki tekstil işçilerinin durumu

Patronlar, servetlerini katlamak için sürekli olarak daha ucuza işçi çalıştırmanın yollarını ararlar. Bu politikadan Suriyeliler de nasibini almıştır. Ancak biz tekstil işçilerinin burada unutmaması gereken iki faktör var: Bunlardan birincisi bu ucuz işçilik Suriyeliler yüzünden değil patronların kâr hırsından kaynaklanmış olmasıdır. İkincisi ise, yerli tekstil işçilerinin örgütlenmesi kendisi ile birlikte Suriyeli işçilerin de geleceğini değiştireceği gerçeği... Bu çerçevede, İstanbul Çağlayan'dan bir tekstil işçisinin Çağlayan'daki durumuyla ilgili mektubunu aşağıda yayınlıyoruz.

Çağlayan tekstil piyasası, ekonomik duruma paralel olarak durgun bir yıl geçiriyor. Haliyle bu durum ücretlere ve hak gasplarına mazeret olarak öne sürülüyor. Çalışanlar en küçük hak talebinde bulununca, işten çıkarılmayla tehdit ediliyorlar. Patronlar, "İşinize gelmiyorsa dışarıda aynı işi sizden daha ucuza yapacak binlerce insan var" diyerek işçileri sindiriyor. Çalışanlar işini kaybetme korkusu yaşıyor. Emekçilere verilen yılda bir zamlar çok komik düzeyde ama toplu itirazda bulunulamıyor. İtiraz edenler haliyle işinden oluyor. Çağlayan piyasasında bir de kalifiye olmayan işçilerin sorunu var. Bunlar hem çok düşük maaş alıyorlar hem de hiçbir sosyal güvenceleri olmuyor. Son olarak Çağlayan'da özellikle Suriye'deki savaştan kaçıp da buralarda çalışmak zorunda kalanlar, insani olmayan koşullarda ve çok uzun süreli çalışma saatlerinde çalışmak zorunda kalıyorlar. Çoğuda bunlara rağmen parasını alamıyor.

Çağlayan'dan bir tekstil işçisi

İnsanca çalışma koşulları için ÖRGÜTLENELİM!

Uzun süredir tekstil sektöründe çalışan bir işçiyim. Birçok fabrikada farklı bölümlerde çalıştım. Bir süredir kadın giyimi üzerine üretim yapan bir triko fabrikasında çalışıyorum. Yüze yakın işçinin çalıştığı fabrikada, diğer atölyelerdeki olumsuz çalışma koşulları fazlasıyla mevcut. En büyük sorunlarımızdan biri asgariden yatan primlerimiz. Bu yalnızca bizim değil bütün özel sektör için geçerli büyük bir sorun. Maaşlarımızın asgarisini bankaya yatırıp üzerini elden veriyorlar. Bizleri zaten düşük ücretlerle çalıştıran patronlar bir de primlerinize asgariden yatırarak geleceğimizden, kıdem tazminatımızdan, emekliliğimizden alıyorlar. Bayramlarda, tatillerde, iş çıkışlarında zorla tuttıkları mesailerin hesabını yapamazlarken, sabah 1 dakikalık gecikmelerimizin bile raporunu tutup, ay sonunda bunları hesaplayarak maaşlarımızdan kesiyorlar.

Güya güvenliği sağlamak için konulan güvenlik kameraları bizleri denetlemek için kullanılıyor. Ürettiğimiz işler üzerinden değerlendiriliyor. Her gün bir kota belirleniyor. Bu kotanın altına düştüğümüzde maaşlarımızdan kesiliyor. Patronların odalarında klima varken, bizim çalıştığımız ütühanelerdeki ha-

valandırmalar çalışmıyor. Sıcaklıktan, buhardan kurtulabilmek için tek çaremiz pencereler... Bu durum patronun umurunda bile değil. Arkadaşlarla sendika lafını ettiğimiz zaman susturuluyoruz. Sendikanın lafından dahi korkuyorlar. Çünkü birlik olmamızdan ve bu kötü şartlara meydan okumamızdan korkuyorlar. Patronları ancak birlik olduğumuzda durdurabiliriz.

Ankara'dan bir tekstil işçisi

Çocuklarımızla doyasya vakit geçirebileceğimiz bir dünya istiyoruz!

Ben Çorlu'da çalışan bir tekstil işçisiyim. Tekstilde bilirsiniz, daha çok kadın işçiler çalışır. Ben de onlardan biriyim. Tuvalete bile izinle gidiyoruz işyerinde, içimizden biri tuvalete gidecekse, kartımızı güvenlikten alıyoruz ve kart basıp öyle gidiyoruz. Eğer fazlaca tuvalette kalırsanız ustabaşı hemen gelip sizi uyarıyor. Hamileyseniz özel bir mamele görmüyorsunuz. Zaten işe girmeden önce yakın bir zamanda hamile kalmayı planlayıp planlamadığınız bile soruluyor. Bazen kendimi makine gibi hissediyorum, insan olduğumu bile unutuyorum. Pazar günle-

ri, hafta araları için yoğun olduğu günlerde mesaiye kalıyoruz. Zam zamanı yüzünü bile görmediğimiz patronlar, mesai zamanları fabrikadan ayrılmıyorlar. Sizin cenazeniz, bir yakınınızın düğünü, özel başka bir durumunuz olursa izin almak için bin takla atmanız gerek. Bazen izin alacağıma gitmem daha iyi derirtecek hale getiriyorlar insanı. Eve gelince kadının mesaisi bitmiyor, biliyorsunuz. Evimiz kira... İki kızım var. Biri üniversiteye hazırlanıyor. Çalışmayınca geçinmek zor. Yemektir bulaşıktır ben nasılsınız diyemeden çocuklarım uyuyor zaten. Bu arada en çok onlar-

la vakit geçiremediğim için üzülüyorum. Çocuklarımızın en güzel çağlarında onlarla beraber olamıyorum.

Uzun saatler çalışma yasaklansa da rahat rahat çalışsak. İşçilerin makine gibi olmadığı, çocuklarıyla doyasya geçirebilecekleri zamanlarının olduğu ve kirada yaşamak zorunda kalmadıkları bir dünya olsa keşke.

*Çorlu'dan
bir tekstil işçisi*

**Bize yazın,
birbirimizden haberdar olalım!**
Haberlerinizi, şikayetlerinizi ve önerilerinizi bizimle paylaşın; yayınlayalım

Telefon: 0545 8921989
tekstiliscisininsesi@gmail.com
facebook.com/tekstiliscileri